

ved Lov Nr. 127 af 13. Juni 1914 blev der bevilget Midler for 3 Finansaar, og ved Lov Nr. 323 af 22. Juni 1917 med Tillægslove af 1918, 1919, 1920, 1921 og 1922 fortsattes Statens Udlaansvirksomhed til og med Finansaaret 1924—25. I Henhold til disse Love kunde der endvidere ydes Laan til Udvidelse og Forbedring af de ældre Statshusmandsbrug, hvorhos der ved Loven af 30. April 1909 og følgende Love aabnedes Adgang til at opnaa Statslaan til Lejeres Overtagelse af Lejehuse som Husmandsbrug.

Lov Nr. 81 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af Husmandsbrug fortsatte den i 1899 paabegyndte Lovgivning efter de hævdundne Retningslinier, medens Lov Nr. 149 af 1. Juli 1927 gennemførte en ikke uvæsentlig Ændring, der tilsigtede at give de Brug, som oprettedes efter denne Lovgivning, en større Ligestilling med de Brug, som blev oprettet efter den under II. omtalte Lovgivning.

Loven af 1. Juli 1927 aabnede derhos Mulighed for at yde Statslaan til Indkøb af *Tillægsgjord* og til den herved nødvendiggjorte Bygningsudvidelse til Ejere af mindre Ejendomme, som ikke var Statshusmandsbrug.

Loven af 29. Marts 1924 er desuden ændret og forlænget ved Love af 1928, 1930 og 1933, hvoraf blot skal fremhæves Lov Nr. 107 af 4. April 1928, der aabnede Mulighed for Udlaan mod 2. Prioritet efter Kreditforeningslaan eller andre under offentlig Bestyrelse eller Tilsyn staaende Midler til Oprettelse af mindre Gaardbrug i tyndt befolkede Egne af Landet.

Den ovenfor omtalte Lovgivning om Oprettelse og Supplering af mindre Landbrug er paa denne Maade fortsat i Finansaarene 1900-01—1934-35, alene bortset fra Finansaaret 1932—33, hvor ingen Midler var til Raadighed. Dens mest karakteristiske Træk er i øvrigt, at den tilsigtede Udlaan til de angivne Formaal til Ansøgere, som erhvervede egne Jordlodder ved privat Indkøb enten hos private eller hos offentlige Myndigheder eller gennem de *private Udstykningsforeninger*, som støttedes af Stats-Laanefonden, men hvis Virksomhed nu er næsten helt ophørt. I 1934 indgik denne Lovgivning om Statslaan i privat indkøbt Jord i den under III. omtalte Lovgivning; men dens Princip er uforandret og kaldes i daglig Tale: „Gammel Lov“, ligesom de efter disse Regler oprettede Brug betegnes: „Gammel-Lovs-Brug“.

II. Ved Majoratsafløsningen i Henhold til Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 afgaves betydelige Arealer til Staten, og disse Arealer saavel som andre egnede Arealer i Statens Eje, f. Eks. Domænegårdene i de sønderjyske Landsdele, jfr. Lov Nr. 364 af 7. August 1922, er afhændet til Oprettelse eller Supplering af mindre Landbrug i Henhold til *Lov Nr. 557 af 4. Oktober*